

Juli rit - Zeeuws Vlaanderen

door Evert - 30 juli 2014

Rijdend door het Zeeuwse land moest ik onwillekeurig denken aan de Vlaamsche troubadour Jacques Brel. Al sturend neuriede ik voorzichtig zijn lofzang op Marieke. Ai Marieke, Marieke en vervang dan het Vlaamsche land door het Zeeuwse.

De wind, het stuivende zand, de korenvelden en al die prachtige loftuigen op zijn mooie land. En ach Marieke hadden we in de vroege morgen ook al gezien. Koffie schenkend en appeltaart serverend. Wat een schoonheid!

Maar goed dat Willeke (een meer dan goeie vervangster van ons vaste dropmeisje uit Opperdoes) met strenge blik de hijgerige mannelijke Skyriders in bedwang kon houden. Zeeland is niet alleen het land van Bløf, van Herman Wijffels, Jan Peter Balkenende maar ook van beroemde wielrenners als Piet Rentmeester, Jo de Roo, Cees Priem en Jan Raas. Zeeland is ook het land van klei, aardappels, bieten, graan, mosselen en vooral ook mooie stuurweggetjes.

Onze Jan uit Tholen had ze allemaal aan elkaar geplakt met dit keer als uitvalsbasis de Caisson in Kapelle waar dus Marieke als Zeeuws meisje onze harten niet alleen sneller deed kloppen maar ook een perfecte gastvrouw was.

Caisson - startpunt van de juli rit, inclusief de mooie roze deurmat

De Westerschelde vanaf de Panoramaweg, ten westen van Breskens

Met volle tanks en gevulde buiken werd koers gezet naar Zeeuws-Vlaanderen, geen pont meer van Vlissingen naar Breskens of Kruiningen-Perkpolder, nee er rest nog de 6600 meter lange tunnel onder de Westerschelde.

Ooit gehoord van Boerhol of Nummer Een of Sint Margriete. Ik niet, het zijn dorpjes in Z-Vlaanderen. Bij Breskens vielen de lelijke torenflats op en natuurlijk de drukte aan de haven. Verder opvallend de vele campings, vakantieparken en auto's met

wit-zwarte nummerborden. Inderdaad allemaal uit het land van de Weltmeister Fussball.

De Westerschelde vanaf de Panoramaweg, ten westen van Breskens

In het meest westelijke dorp van Nederland – Retranchement – werd in De Parlevinker de uitsmijter, de Italiaanse Bol en de 2 vleeskroketten met brood genuttigd. Ook hier weer vriendelijke serveersters.

Op naar Sluis via een door Jan gevonden macadam (grindpad). Heel erg druk in het grensstadje dat vooral beroemd is geworden door de kokkerellende Sergio Herman. Zijn 3-sterren toko Oud Sluys bestaat niet meer. Sergio kookt thans in het sjieke Antwerpen.

Langs het kanaal van Sluis (waar ooit in een strenge winter de broers Ruitenbergh een schaatsmarathon reden - ze kregen 10 euro startgeld meer dan in Giethoorn - en wonnen. Dus een flinke geldprijs, nadien heetten ze Duitenberg) ging het 13-koppige motor peloton even over de Belgische grens. Herkenbaar? Ja aan de kinderkopjes!

Terug op eigen vaderlandse bodem deden we Waterlandkerkje aan, alwaar opa De Poorter de lokale barbier was. Nee geen opera aan hem geweid, dat is alleen aan zijn collega in Sevilla voorbehouden maar wel o.m. een kleinzoon genaamd Ron, gewaardeerd lid van dit vroedschap. Heel even hielden we devoot stil om vervolgens naar een gehucht Turkeye te toeren.

Echt Turkeye in Zeeuws-Vlaanderen en met een rode vlag met hamer en sikkel.

Voor- en in de tunnel was het droog en lekker motorweer, uit de tunnel plensde het en werden de regenpakken uit de koffers gehaald. Gelukkig was KAPELLE nabij. Grote vraag was Marieke in het geel er nog? Nee dus, maar het vervangende Zeeuwse meisje was bijna even betoverend. Zeeland heeft heel wat moois te bieden.

Bedankt Jan!

Turkeye in Zeeuws Vlaanderen

Turkeye - mooi! Nog mooier: de Oudemansdijk in Turkeye